

XIV

Gravlägningen

- ℣. Vi tillber dig, Herre Jesus Kristus, och prisar dig,
℞. ty genom ditt heliga kors har du återlöst världen.

»Intill platsen där Jesus hade blivit korsfäst låg en trädgård, och i den fanns det en ny grav där ännu ingen hade blivit lagd. Där lade de Jesus« (Joh 19:41–42). Han delar gravens öde med oss. Vetekornet faller i jorden och dör. »Det som sås är förgängligt men uppstår oförgängligt. Det som sås är föraktat men uppstår i härlighet. Det som sås är svagt men uppstår fullt av kraft« (1 Kor 15:42–43).

Låt oss bedja. Herre Jesus Kristus, du vägvisare till livet, låt oss aldrig sörja döden som om vi inte hade något hopp. Åt dig anförtror vi våra döda. Lär oss att med förtröstan och lugn se fram mot vår egen död i tron på din seger. Låt oss vid varje grav kunna se fram mot uppståndelsens morgon.

- ℣. Korsfäste Herre Jesus Kristus,
℞. tänk på alla arma syndare när du kommer med ditt rike.